

štenje, nek digne ruku.« On diže u vis propelo, a sav puk diže ruku, a mnogi i obedvije. Jasnim glasom O. Glumčević izreče riječi obećanja i zakletve, koje svaki za njim s najvećim oduševljenjem opetova i potvrdi. Tad biskup sve pozva u stolnu crkvu, gdje ispjevaše »Tebe Boga hvalimo«, nakon česa im podijeli blagoslov sa Svetotajstvom, te se svi mirno i zadovoljno povratije kući, a oni koji bijahu zaklonjeni u samostanu sv. Lovre, mogoše bez straha izaći i kući poći.¹⁰⁵

Na definitorijskom sastanku u Makarskoj, 28. X. 1797 premješten je O. Glumčević za profesora bogoslovlja u Splitu, gdje je ostao do kapitula u Živogošću 23. VI. 1800.¹⁰⁶ God. 1804 postao je gvardijanom i župnikom u Sinju, a 13. XII. 1806 na kapitolu u Karinu, nakon što je provincijal O. Andrija Dorotić pobjegao pred francuskim generalnim providurom Vickom Dandolom u Bosnu, izabran je za provincijala. Njegovo starešinstvo bilo je puno muka i gorkosti, koje je podnio od pretstavnika francuske clasti, te je i dva puta bačen u tamnicu. Vrlo dobro se je držao s francuskim vojvodom Marmontom, imenovao ga pokroviteljem provincije, tako mnogo zla spriječio. Kao provincijal boravio je redovito u Šibeniku. Svršivši provincijalstvo, dođe u Sinj, gdje ostade do smrti, vršeći službu dekana za župe sinjske okolice.¹⁰⁷ Kroz to vrijeme napisao je svoj Dnevnik — Uspomene, koje se čuvaju u arhivu sinjskog samostana i koje sadržavaju dragocjenih podataka gledom na prilike i osobe onoga vremena.

¹⁰⁵ Zlatović, Franovci, 331 sl.; Bačić, Nekrolog, 91; Vitturi M. R., Storia delle cose successe in Dalmazia dalla dissoluzione del veneto governo aristocratico fino all' ingresso delle Armi di S. M. Francesco II imperatore e rè, Spalato 1883, 34 opaža: »Ovaj niži puk, katolički više po navici nego po nauci, da je bio opojen zarazom i bezboštvom, koje se je tada nastojalo rasprostraniti, ne bi ga zaista ustavila ni slika propetoga Boga ni glas biskupa ni naputak Franjevca O. Glumca«.

¹⁰⁶ Reg. Prov. Prigmet (u Splitu), 88, 113, 186.

¹⁰⁷ Bačić, Nekrolog, 92. Tu veli, da je tadašnji splitski biskup Pavao Klement Miošić imao neke razmirice s redovnicima, pa da je dekanom sinjskog dekanata imenovao župnika na Dicmu Don Božu Šimundžu; kad je ovaj premješten za župnika na Trilj, da je čast dekana prenio sobom. Tako je triljski župnik do danas dekan sinjskog dekanata.